

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Mecner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmai István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Égész évre 12 korona, fé évre 6 kor
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Spiritusz háboru.

— febr. 25.

(Sz. I.) Én édes Istenem, de sok mindenféle háboru is folyik most a világon. Ott messze, a felkelő nap, a theaházak és gésák országában verekszik a muszka, meg a japán, — lent, de azért nem a legsötétebb Afrikában a német és a hererók; Bécsben Apponyi és Tisza, idehaza pedig a nemes városi képviselőtestület, vagy — ha jobban tetszik — id. Mecner Gyula és — ugyan kitalálod-e szives olvasóm? — Buza Barna a spiritusz felett.

Még pedig nem a felett az isteni spiritusz felett, amelyikből mind a kettőjöknek bőven kijutott, s amely közönséges szóval neveztetik észnek, értelemnek, elmebeli tehetségnek, — hanem ama másik spiritusz felett, amelynek szesz az ő közönséges neve és bőséges bevételi forrása államnak, városnak és mindazoknak, akik azzal kereskedni szoktak.

Ha még nem tudnád szives olvasóm, hát elmondok egy pár rövid szóval, hogy miért kellett a szesz miatt háborunak folyni Ujhely városában.

Azért, mert évek hosszú során a városi fogyasztási adóknak — notabene: a fogyasztási adókat bérben bírja a város az államtól — Schweiger Ignác volt

a kezelője és azért, mert van itt a városban egy ugynevezett szesz szabad raktár is, amely megint a Takarékpénztár és erről a két tényezőről, t. i. Schweiger Ignácról, meg a Takarékpénztárról — vulgo: Dókus-bankról — úgy tudja az itteni ellenzék, hogy nagy szerepet szoktak játszani a képviselő választásoknál. Természetes tehát, hogy a fogyasztási adók dolgát körül kellett venni a suttogó gyanúsítás mindenféle változataival és el kellett hinteni a rágalom magvait, hogy a fogyasztási adóknál, a „szesz“-nél büzlük valami.

Az ilyen magocskák gyorsan csirázna és ugyancsak bokrosan hajtanak.

Kihajtottak itt is. Egymást érték a különböző vizsgálatok: fináncok, számvevők, pénzügyi fogalmazók és titkárok egymás után bujták, kutatták a ménkö nagy számadásokat, bárcakönyveket, kimutatásokat, leszámolási jegyzékeket, de bizony nem tudták kisütni, hogy az a bizonyos „büz.“ amelyről olyan sokan állították, hogy csavarja az orrukat, honnan fakad. Sőt konstataáltak, hogy a fogyasztási adók könyvvezetése, számadásai kifogástalannal helyesek.

A suttogás és gyanúsítás azonban mégsem akart megszűnni. Ekkor azután a képviselőtestület kreált egy bizottságot a saját kebeléből és megbizta, hogy vizs-

gálja hát meg a fogyasztási adók kezelését és tegyen jelentést majd a tapasztalatokról. A bizottság tagjai Buza Barna és Grünbaum Simon voltak. Tovább, mint egy évig foglalkozott a fogyasztási adók kezelésének tanulmányozásával ez a bizottság, míg végre elkészült feladatával és beadta jelentését.

A spiritusz háboru nyílt kitörésének ez a jelentés szolgált alapul.

A vizsgáló-bizottság ugyanis — jóllehet az eddigi kezelő lelkiismeretességében és tisztességében nem kételkedik, sőt írásbeli jelentésében még azt mondja, hogy ilyen kételkedésre oka nincs — még is szigorubb ellenőrzést kíván és javaslatot dolgozott ki, hogy miként gondolná a szigorú ellenőrzést biztosítani.

Ehez a jelentéshez természetesen hozzászólt a város pénzügyi-bizottsága is (mert a javasolt ellenőrzés új kiadásokkal járna) és — nem fogadta el a Buza-Grünbaum-féle javaslatot, hanem maga dolgozott ki új ellenőrzési szabályzatot.

A háboru tehát — egész formális hadüzenetek után — annak rendje és módja szerint kitört. Az első összeütközés már a 19-iki közgyűlésen megtörtént, de a döntő ütközet csak tegnap folyt le és a Buzáék csufos vereségével végződött.

Tegnap ugyanis kiszélesedet

a haretér. Nem csupán az ellenőrzés reformja felett folyt a tusa, hanem kipattant a Buzáék titkos óhajta is.

Pekáry Gyula vizsgálatot kívánt a multakra nézve is, fegyelmi eljárást és egyebeket emlegettek úgy Schweiger, mint azok ellen a tisztviselők ellen, akik a Schweiger kezelésének ellenőrzésével megbizva voltak, de a képviselőtestület 3, mond három szavazat kivételével mellette az indítványt, sőt nagy többséggel elösmérést is szavazott Schweigernek.

A spiritusz háboru legcsiklandósabb része ezzel befejezést nyert.

De befejezést nyert az ellenőrzés reformjának az ügye is; a közgyűlés 41 szótöbbséggel a pénzügyi bizottság javaslatát fogadta el tárgyalás alapjául és beható, részletes vita után kidolgozta a fogyasztási adók kezelésének és ellenőrzésének új szabályzatát.

Az új szabályzat kritikáját s a közgyűlés lefolyásának részletes képét a jövő számunkba fogjuk olvasónk elé állítani; most csak a spiritusz háboru ethikai mérlegét akarjuk még felállítani.

Az ethikait, mert ez a háboru a tisztesség és a közérdek jelszavai alatt indult, hogy szolgálatot tegyen — a legönzőbb pártérdeknek. Ezért kellett elhínteni a gyanut, ezért kellett han-

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Csókolj.

Csókolj,

A csók: a mánor és az üdv,
A csók: az édes balzsam,
A csókod éltet s vágyra gyújt,
Az ajkamon ha csattan,
A csók: a tűz, a csók: a kéj,
A csók: az életem;
Csókolj hát egyre lángolón,
Csókolj csak édesem.

Csókolj,

Ma még a vér gyorsan lüktet
Még nem petyhüdt erünkbe,
De vajh! ki tudja, hogy holnap
Nyugvóra nem térünk-e?
És csókos ajkád néma lesz
S hideg az én testem,
Csókolj hát egyre lángolón,
Csókolj csak édesem.

Csókolj,

Csókolj, amíg az ifjuság
Még lobogtatja vágyunk,
Míg szürkülő s kopasz fővel
Meggörnyedten nem járunk,
Mert hajh! akkor eltűn a vágy
S a mánor végesen,
Csókolj hát egyre lángolón,
Csókolj csak édesem.

Wihs Béla.

Revanche.

A „Zemplén“ számára írta: Davidovits Margit.

Mihályiné rokokó-szalonjában csak úgy hemzseg a sok nép; asszony, leány és sok-sok fiatal ember. Mihályiné meghívta az összes asszonyismerőseit, Katicát, a ház kisasszonyát, meg a barátnőinek nyújt revancheot.

— Okos asszony ez a Mihályiné — mondja az éles nyelvű kis Kabosné, a ház asszonyának a „legjobb barátnője“ — egész télen jár jurokra, Katicát is megjelenik az összes házi-bálokon és leány-jurokon és aztán egyszerre összehívja az egész cliquet és lerázza a nyakáról a kötelezettségeit.

— Hagyja el édes Kabosné, mindenki úgy „revanchirozza“ magát az élvezett vendégeskedésért, ahogy éppen „birja.“ Nekünk, hál' Istennek nincs szükségünk az ilyesmire, ugy-e édes? Mi adhatunk akár minden nap egy jout. — A kis szőke asszony úgy belesimult a fauteuil párnáiba, mint egy lusta cica és boldogan mosolyogva bólint a fejével: igaz, igaz!

Az asszonyok a rokokó-szalonban csevegnek tovább, a leányok pedig a „fiuk“ kíséretében bevonulnak a Katica szobájába. — Itt sokkal fesztelenebbül fecseghetünk, mint az asszonyok között, mondja egy pufókarcu fiatal ember és mind lelkesen helyeslik szavait. Hogyne, hiszen Karesi mondta, a „kedves“ fiu, akit

mindnyájan oly nagyon szeretnek. Nem nagy lángész ugyan, de olyan kedves fiu és a papája a leggazdagabb nagykereskedő — no hát, nem az egész világon — de legalább is a Fürdő-utcában.

— Láttad már a Karesi fehér automobiljét? — ez a kérdés száll ide s tova. Mert Karesi új fehér automobil kapott a papájától s ez az újdonság roppant forrongást idéz elő az ifjuság között. — Karesi szép fehér automobil kapott... szóval Karesi édes, okos fiu...

Azután megbámulják a Katica új kis iróasztalát — születésnap ajándék. Hanyadik születésnapjára kapta? — kockáztatja meg a kérdést az egyik „kedves“ fiu. A leány elpirul (pedig nincs oka a pirulásra, hisz' alig húsz éves), a társaság hangos kacagásban tör ki és a szellemes megjegyzés gazdája büszkén mosolyog... Végre helyet foglalnak a sikkos, modern leányszobában és a társalgás megindul. Nem beszélnek mind egyszerre, nem kacagnak hangosan. Oh, ez már rég divatját multa. Csak kettesben beszélgetnek, halkán, egész halkán. A fiatal emberek erőltetett orrhangan hadarják el szellemes mondásaikat, a leányok visszafójtott althangon mondják el legújabb eszméiket és elveiket. A testtartásuk mesterkéltséggel, az arckifejezésük affektált, gesztusaik színészesen kiszámítottak, mintha mindegyikük legalább is a

dramai szende, vagy a „modern“ vigjátékbeli asszonyka szerepköré tartana igényt. Szóval a hölgyek és urak azon fáradoznak, hogy „lehetőleg a legjobb világításba helyezték“ magukat.

A fiatal hölgyek mind a pamla-gon akarnak ülni és kikacagják az ösdi leányok naiv babonáját, nem félnek ők, hogy nem mennek férjhez. Mindegyiküknek van a kezében „valami“, ami az élet viharában támaszul szolgálhat. „Érett“ hölgy mind, valamennyi. Meg hát aztán miért is ne mennénk éppen férjhez, hisz' a Rózsi, meg a Nelli sem voltak különben nálamnál, mégis kapott mindkettő férjet, — gondolja magában mindegyik, bár fenhangan hirdeti, hogy ő nem is akar férjhez menni, az nem életcél.

— Nem is olyan szép ez az iróasztal, nem is értékes ajándék! Nézd Ella, milyen briliáns gyűrűt kaptam mult heten apától. — Születésnapodra, Mici? — Nem, csak „ugy“, feleli hanyagul a szép leány. Képzeld csak, a tegnapi estélyen megharagudott reám Kovács, mert mikor felkért táncra, hát azt feleltem neki, hogy csak a tizenegyedik tourom szabad, nem furesca, ezért megharagudni? — kérdi Mici.

A leányok addig kérik Katicát, míg végre előhossa az új báli toilettejét. Megbámulják, megdicsérik a szép kis rubát, alig hogy megfordul

Dunky fivérek

cs. és kir. udvari fényképészek

mütermükben február hó 28 án (vasárnap) és febr. 29-én (hétfőn) d. e. 9-től—12-ig

és délután 1/2—1/4-ig fognak felvételeket eszközölni.

gulatot csinálni személyek és intézetek üldözéséhez, ezért kellett kutatni szeszfokokat és hektoliter-fokokat és ezért kellett érezni és suggerálni azt a bizonyos „bűz“-t, amely rothadásból szokott áradni. Végül ezért kellett volna a gyanút még továbbra is élesíteni, állandóan napirenden tartani.

Az önző vállalkozás kudarcra azonban teljes és tökéletes. Nem használt neki még a pártfegyelem sem; jöllehet a képviselőtestületnek összes függetlenségi párti tagjai jelen voltak a tegnapi gyűlésen — Pekáry és Fried kivételével — cserben hagyták vezérüket és ellene szavaztak a Schweiger üldözést indítványának.

Kívánatos is volna már egyszer, hogy a józanság vegye át a vezető szerepet, még pedig állandóan és még akkor is, ha „spiritusról“ van szó.

A magyar ipar állapota.

— febr. 24.

A vajdó viszonyok kényszerítettek, hogy mindig újból foglalkozzunk az ipar jelenlegi állapotával. Csak ha ezt alaposan ismerjük, számíthatunk arra, hogy felségélyezésére célirányosnak mutakozó eszközökkel elérhessük a várva várt javulást.

Eltekintve a már több év óta fennálló depressziótól, a magyar ipar jelen állapota a következő:

A nagyipar egyes ágai teljes mértékben ki vannak fejlődve, sőt némelyek túlságos mértékben, úgy annyira, hogy ezek gyártmányaiban túlprodukción mutatkozik. Ezek az iparágak küzdenek a létért és igyekeznek magukon üzemredukció, ár-egység útján vagy szoros kartellek kötése által segíteni, minthogy gyártmányaik többletének kivitele különféle akadályokba ütközik. A nagyipar több ága azonban még csaknem teljesen hiányzik.

A középipar és kisipar Magyarországon még kevésbé vannak kifeje-

a házikisasszony, megindul a kritizálás — a ruha izléstelen, a szövet nem finom, hisz ez nem is új ruha, a tavalyi báruha átalakítva, felfrisítve. A kedves Karsci ezután összekötöz két széklet, ráül és megmutatja a társaságnak, hogy milyen az ő automobilija, közben utánozza a kocsis dübörgő hangját, sss... sss... drr... s mind el vannak ragadtatva az előadástól — milyen kedves fiu ez a Karsci és minő eredeti eszméi vannak. Utánozni egy automobil robotását, kinek jutott már eszébe?

A szalonban az asszonyok között is élénk a társalgás. A hangot az idén a szép Keményné adja a társaságban. Ő is a divánon trónol és dominálja az egész társaságot éles, kellemetlen hangjával. Betölti az egész szalont az ő orgánuma, bántó élessége még a nehéz portiereken az előszobába is áthatol... mondhatom, kedveseim, a halvány zöld erépe de Chine, rózsaszínű mousseline de Japonais-vel és aranyhimzéssel, valami csudaszép effektust adott este. Minő ügyes az én szabónóm, az mese... művésznő, genie, akinek nem is a munkáját, vagy a finom kelmét, hanem a kompozícióját, a találékonyságát kell megfizetnünk... Az asszonyok gyűlölik Keményné, mégis mind a kedvében járnak.

Az ebédelőben ez alatt nagynehezen megterítették a sok kis asztalkát. Szegény Mihályiné! szinte szivdobogást kap az izgatottságtól, de mikor úgy fél, hogy esetleg valami nem lesz rendben. — Ma mindenre kétszeresen kell ügyelnie, Erzsí, —

lődve. Sok gyártmány megfelelő minőségben csak a nagyipar által állítható elő. A kisipar amaz ágai, melyek a vámkülföldön és Ausztriában is nagyon ki vannak fejlődve, oly iparosok által folytattnak, kik 3—10 munkással dolgoznak, valamint a középipar, melynek vállalatai 20—50 munkást foglalkoztatnak, szolgáltatják az adófizetők zömét.

Hazánkban az ipar fejlődésére az alapfeltételek épp oly mértékben megvannak, mint bármely más államban és ha ennek dacára sem fejlődik az ipar oly mértékben és oly módon, mint ez kívánatos, ennek okát más faktorokban kell keresni. Nevezetesen főleg a következőkben:

Az ipar Magyarországon rendszertelenül, a szükséglet és a gyártmányok értékesíthetése ignorálásával fejlődik. Amint egy iparvállalat létesítetik, mely kedvező eredményt mutat fel, csakhamar létesül hasonló irányú iparvállalatok ennek fenállását kockáztatják, emellett saját fenállhatóságukat is lehetetlen teszik.

A hitelezéssel főleg a közép- és kisiparban nagy kockázat jár. A közönség nagy részében nincs kifejlődve az a kötelességérzet, hogy a vásárolt áru árát, ha hitelre vétetett, kellő időben kifizesse; hitelezés nélkül pedig nálunk a legtöbb iparág nem állhat fenn.

Épp oly nehézségekkel jár az iparosra nézve — a nagyiparos kivételével — a hitel igénybe vétele, mely a pénzügytechnikánál természetesen bizonyos formákhoz, nevezetesen az egyetemleges jótállás elvéhez van kötve. A kisiparos idegenkedik valamely pénzügyi intézmény felé, minthogy erre csak akkor van kilátása, ha ebben két társa támogatja. Amennyiben ezek hajlandók benyújtandó váltóit aláírni, viszonzásra kénytelen és kölesőne háromszoros összegért szavatol. Semhogy egy tisztességes kisiparos az ebből eredhető oly gondoknak kitegye magát, melyek munkálkodását és gondolkodási képességét megbénítják, de végtetésekké is válhatnak, inkább mellőzi műhelye fejlesztését. Hitelszövetkezetek létesítése által igyekeznek a kisipar hitelszerzésén könnyíteni, ami tényleg eredményeket mutat fel és a kisipar fejlődését sok

inti a szobaleányt... hogy is ne, mikor itt van Mihályiné, meg aztán eljő a fiatal bankigazgató, Nándor Béla is... egy idő óta sokat foglalkozik Katicával... Katicá szép, okos leány, hátha?...

A társaság ünnepélyesen bevonul. Kritizálják a „jelen nem levőket“ és végre kifogyva minden témából, elkezdik kritizálni a — par-fait-t.

Micike elősorolja az összes ideáljait.

— Tavaly három ideálom volt... Nyilik az ajtó és belép Nádor Béla, az idei season legkivánatosabb parthi-ja. A társalgás félbeszakad, mamák, leányok izgatottan lesik, kihez csatlakozik vajjon „ő“? — Ő meg leereszkedő udvariassággal köszönget jobbra-balra, a háziasszonynak kezét csókol és végre letelepszik Keményné asztalához, azt gondolva magában: itt legalább nem kötöm le magam senkinél, hisz Keményné „asszony.“ — Alapjában véve igaza van a fiatalembernek, mert ha ma délután kissé foglalkoznék a házikisasszonynyal, már egy óra múlva azt beszélnek széltiben-hosszában, hogy jegyesek. Pedig, mily szíves-örömet eszevne Katicával, (hisz már három év óta szeretik egymást) de hát Nádornak sok az adóssága, Katicának pedig, sajnos, nincsen hozomány! Meg hát aztán, mi tőrés-tagadás benne, Nádor Bélát is vonzza az aranybűvös, ragyogó — milliós, mely Keményné férjének tulajdona!

esetben üdvösen befolyásolja, de egészben véve ez az intézmény a kisipar gyenge előmozdítójának tekinthető.

A munkásviszonyok fejletlenek. A magyar munkás megbízhatatlansága az iparfejlődés legnagyobb akadályainak egyike. Oly munkát, melyet nem végez függetlenül a gép, hanem lényegesen befolyásolja a munkás figyelve, rendszerint nem vagyunk képesek oly minőségben és oly áron teljesíteni, mint a külföld.

De az iparnak legnagyobb baja, hogy még mindig nem eléggé támogatják. A társadalom, az országos iparegység, valamint magánkörök évek óta munkálkodnak az iparpártolás fejlesztésén, de nagy eredmény nem lesz addig elérhető, míg a kereskedelem komoly feladatává nem teszi, hogy az Ausztriából eredő gyártmány vételétől, mert ez árasztja el Magyarországot, lehetőleg elzárkózzék és ez által a közönséget az iparpártolásra kényszeríti.

Kétséget nem szenved, hogy az ipar fejlődésével az ipar általános viszonyai is minden irányban javulni fognak. Gyakorolt munkások kerülnek magyar iparvállalatokba; ennek következménye a gyártmányok javulása lesz. Az ipar fejlődésével a gyárak kénytelenek lesznek nagyobb figyelmet fordítani a kivitelre, igyekezni fognak gépezeti berendezéseiket a lehetőségig tökéletesíteni, hogy gyártmányaik minősége és árai versenyképesek lehessenek.

Az iparosok és kereskedők abba a helyzetbe jutnak, hogy szükségleteik legnagyobb részét a belföldön fedezhessék, épp úgy a közönség nem fog külföldi gyártmányt keresni, ha belföldi gyártmányt egyenlő minőségben és árért kaphat, sőt csak kivételes esetekben lesz abban a helyzetben hogy a kereskedőnél külföldi gyártmányt talál.

Mindennek elérhetésére szükséges, hogy az ipar Magyarországon lehetőleg fejlődjék és hogy a cél elérésére valamint a polgárok, egy a hatóságok részéről minden elkövetessék.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Ministeri elismerések. A földmivelésügyi m. kir. minister Potoczky Dezső berzéki, Kozsár Bálint papinai, Kristóf Endre rafajóczy, Zombory Géza o.-liszkai, Sebeő Gyula tarezai, Mandel Rudolf csákyói, Szabó Ferenc sárospataki, Kapossy Menyhért vásárhelyi, Gorzó Bálint sármogyi, Kozma Mihály bodrogvécsi, Turkinák Sándor haburai, Nyessy József n.-kemencei és Vogler Zénó felső-csebi nyei gazdasági tudósítónak az 1903. év folyamán gazdasági tudósítói minőségben nagy ügybuzgósággal és szakértelemmel végzett kiváló munkásságukért teljes elismerését nyilvánította.)

(A szerencsi utátkelesi szakasz kiburkolása. A kereskedelmi minister gróf Hadik Béla közbenjárására a szerencsi átkelesi állami utszakasznak kiburkolására vonatkozó munkálatot engedélyezte és a versenytárgyalásnak sürgős megtartását elrendelte.)

(Kivételes nősülési engedélyek. A honvédelmi minister a közigazgatási bizottság felterjesztésére Gajdos János alsó-jablonkai, Rakár János felső-sitnyiczei, Halász György papinai, Gazda András kozmai, ifj. Faragó István kaponyai, Asszony János legényei, Danyó Magera Vazul kalenói, Ferkó Mihály mozsári, Komarecz János nagy-kemencei, Dzunyó István modrai, Dohányos József baskai, Kruppa János kohányi, Jales Mihály csabaloézi, Marozsák János rudabányácskai, Duda Mihály tavarnai, ifj. Csorba Mihály vitányi, ifj. Ferják Mihály hazsinai, Kovács János monoki, ifj. Kandalyik János tavarnai, Czupák Mihály örmezői, Paulovesák János sztárai, Parikrupa Mi-

hály pazdiesi, Gavula András borrói és Tamás Palyencsik János henczóci lakosoknak a kért kivételes nősülésre az engedélyt megadta.)

(A városi közgyűlésről szóló tudósítást következő számunk hozza, annak egyik nagy hullámokat vert részletéről vezércikkünkben foglalkozunk.)

(Az új vármegyei szabályrendelet jóváhagyása. A belügyminiszter a vármegye közönségének ujonnan átdolgozott szervezési szabályrendeletét a jóváhagyási záradékkal ellátta.)

(Az 1903. évi sorozás. Minthogy az országgyűlés az 1903. évre kiállítandó ujoncjutalékokat mind ez ideig meg nem ajánlhatta s ennek folytán a már többször elhalasztott sorozás sem volt foganatosítható, a honvédelmi miniszter ismételtén utasította a vármegyék alispánjait, hogy két tervet állapítsanak meg, melyek szerint a sorozás esetleg foganatosítható lesz. A vármegye alispánja által a honvédelmi miniszterhez felterjesztett tervek szerint az 1903. évről elmaradt sorozás a vármegyében a következő napokra lett kitűzve: Tokajban: március 31 és április 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. és 8-án; esetleg: április 16., 17., 18 és 19-én; Szerencsen: április 10., 11., 12., 13., 14 és 15-én; esetleg: április 21., 22., 23., 24 és 25-én; Sátoraljaújhegyben: a) a város részére: április 17., 18. és 19-én; esetleg: április 27 és 28-án; b) a járás részére: április 20., 21., 22 és 23-án; esetleg: április 29., 30 és május 1., 2 és 3-án; Király-Helmeczen: április 25., 26., 27., 28., 29 és 30-án; esetleg: május 5., 6., 7., 8., 9 és 10-én; Szinnán: március 31-én és április 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., és 14-én; esetleg: április 22 és 23-án; Homonnán: április 16., 17 és 18-án; esetleg: április 25., 26 és 27-én; Sztropkón: április 20-án; esetleg: április 29-én; Varannón: április 22 és 23-án; esetleg: május 1. 2 és 3-án; Gálszécsen: április 25., 26 és 27-én; esetleg: május 4., 5 és 6-án; Nagymihályon: április 28., 29 és 30-án; esetleg: május 7., 8., 9 és 10-én.)

(Kézi zálogüzletek szabályozása. A kereskedelemügyi minister kimondta, hogy kézi zálogüzletek ékszer kereskedésekkel kapcsolatban nem tarthatók meg. Utasítja ennelfogva a törvényhatóságokat, hogy amennyiben ily zálogüzletek a törvényhatóságok területén ékszerkereskedéssel lennének kapcsolatban, azoknak szétválasztása iránt 1905. május 1-éig intézkedjenek.)

HIREK.

A titok.

— febr. 23.

(Történik egy kávéház törzsasztalánál, hol az „extra“ piccolót, a habosabb kávét, a pirosabb sonkát szervírozzák, s hol a bohémek álneveken szólítottak.)

Vicomte: A városban széltében-hosszában valami titokról beszélnek, nem tudtok felőle semmit?

Törzsfőnök: Nem hallottam róla semmit.

Vulpes: Én bevontam vitorlátomat már régen és csak csendes otthonomba evezek.

Vicomte: Amott jön a titkárunk, kettőt merek egy ellen tenni, hogy tud a dologról.

Törzsfőnök: Hivatalbeli kötelessége.

Titkár: Szervusztok urak! (leül az asztalhoz, kezel a jelenlevőkkel).

Vicomte: (A titkár felé fordul). Mint a törzsasztal névleges és tényleges titkárának tudnod kell: mi a titok?

Titkár: A titok Vicomte barátom, tág keretek között mozgó fogalom.

Titok: az egész Mindenség.
Titok: az Isten létezése.

Titok: a meny.
Titok: a pokol.
Titok: a feltámadás.
Titok: a repülő gép nyitja.
Titok: a nő... egyszóval mindaz, amit gyarló emberi eszünkkel felfogni, megérteni nem tudunk.

Vicomte: Mi a fészkes fenét nem hadarsz össze? Ujhelyi titokra vagyunk kíváncsiak.

Titkár: Ne tüzelj, abból is van bőven raktáron, szolgálhatok veled.

Törzsfőnök: Halljunk okosat!

Titkár: Titok: a „Közművelődés” jelene, jövője és múltja.

Titok: az alakulandó bank tömeg-gondnoka.

Titok, hogy iksz hány könyve fog a könyvpiacon elkelní.

Titok: Lukács Károly tüneményes játéka.

Titok: a cégtáblák éjjeli sassirozása.

Titok, hogy —th. könyve mikor fog megjelenni és végül

Titok: a közkórház első lakója.

Törzsfőnök: Halt! ne tovább! A közkórház lakóját már felismerem benned.

Titkár: Lassabban az agarakkal.

Titok: a nőegyleti bál titka.

Vicomte: Pardon, a nőegyleti bál titka immár nyílt-titok.

Titkár: Hogyan, te is tudod már?

Vicomte: Leányokra titkot bizni, annyi, mint nagy dobbal tudtára adni valamit mindenkinek, akit illet.

Titkár: Nos, a titok nyitja szerinted micsoda?

Vicomte: Két verzió is kering. Az egyik szerint a hasznos a kellemsel lesz tarkítva, a másik szerint „haj szegény tárcámnak.”

Titkár: Ugy látszik, Vicomte cimpora te csak kerülgeted, mint a macska a forró kását, mert az első verzió felel meg a valóságnak. A nőegyleti bál alakulá gyűlésén lett elhatározva a mesés terv.

Törzsfőnök: Nem részleteznéd?

Titkár: Beesület az első és én lekötöttem azt hölgyem kezébe. A fődolog azonban, hogy ott legyünk mindnyájan.

Vicomte: Titoknak uram ez egyszerű felszólítás, rébuszokban beszélsz, holott pozitíve tudom a nőegyleti bál diszkrét titkát s ép oly hiteles forrásból, akárcsak önmagad.

Titkár: Nos, rukkolkj ki veled, a te lelkiismereteden szárad e titok elárulása.

Vicomte: Jól figyeljétek! A rendezőség eleinte sátorokat akart felállítani a jótékony cél érdekében, hol a szépséges szép leányok cseese-becséket, virágokat árultak volna, de...

Válpes: De egy hét múlva az Ei-wai-Hai-ból jövő kábel sürgönyre a rendezőség elejtette e tervét...

Vicomte most folytathatod!

Vicomte: Ez volna az egyik verzió. A második szerint, a rendezőség rég intézkedett, hogy a mulatság másnap estig tartson.

Törzsfőnök: Helyén való beszéd ez. Ilyen mulatság érdemes a megtekintésre.

Vicomte: Csak azt nem tudom, mi módon fogják ezt elérni?

Vulpes: Megállítják a napot.

Törzsfőnök: Ez a Vulpes birodalmi hangyász; nem állítják meg a napot, de elérik a célt az által, — hisz ezt már mindenki beszéli — hogy nem hagyják otthon maradni az ujhelyi leányokat.

Vicomte: Nos, és...

Törzsfőnök: Itt felesleges a kérdés. Ha az ujhelyi lányok eltökélnék, hogy egy bárról két nap nem menének haza, két napig tartana a bál, ez világos!

Vulpes: És most eltökélték ilyen felét?

Törzsfőnök: Ez ügyben beszéljétek majd a mamákkal.

(A vitát berekesztik s a társaság minden tagja megpumpolni tíz forintig a főrendőt, hogy elmehessen a bárra. A kölcsön megszavazása után a jókedv leirhatatlan.)

P. E.

— Uj doktor. Orbán Kálmán helybeli jogszigorlót febr. 20-án a kolozsvári tudományegyetemen az államtudományok doktorává avatták.

— Esküvő. Dr. Pálffy Mór budapesti geológus február hó 24-én esküdött örök hűséget Szmik Margitnak, Szmik Gábor helybeli állami főerdész leányának Sátoraljaujhelyben.

— A „Zemplénavarmegyei Kazinczy-kör” estélye. A Zemplénavarmegyei Kazinczy-kör 1904. évi f. hó 27-én este 6 órakor a vármegyeháza nagytermében házi estélyt tart a következő műsorral: Szavaltat előadja dr. Hunyor Sándor. 2. Költemények: Irta és felolvassa Fejes István. 3. Régi emlékek: Irta és felolvassa dr. Hornyay Béla. 4. Beethoven: Adagio Cantabile Chopin-Nocturne. Gordonkán előadja Orlovsky Frigyes, zongorán kíséri dr. Perényi József.

— Esküvő. Kovács Ignác, a helybeli „Korona”-vendéglő bérlője f. hó 24-én esküdött örök hűséget Fodor Irának, Kovács Károly vasuti vendéglős sógorjének.

— Fejes István felolvasása a „Kazinczy-kör”-ben. Az 1904. évi február hó 27-iki házi-estély egyik programszámát Fejes István országos híri költőnek, a „Kazinczy-kör” igazgatósági tagjának felolvasása fogja kitölteni. Fejes saját költeményeiből fog bemutatni néhányat. A „Kazinczy-kör” egyik büszkeségének első fellépését a körben, azt hisszük ünnepi hangulatban, élénk érdeklődéssel várja és sűrű látogatással fogja honorálni az estélyek közönsége.

— Nyilvános számadás. A sárospataki áll. tanítóképzede ifjuságának 1904. febr. hó 6-án tartott hangversenyyel egybekötött táncmulatságán felülfizetni egykedtek: Dezső Lajosné br. Hagen Róza 50 K. — Gruska Lajos, Beregszász István 10—10 K. — Dr. Kun Zoltán 6 K. — Csajka Andre, Bálint Dezső, Fenczik Győző, Filep István, Hodinka Ágoston, Hodossy Béla 5—5 K. — Horváth Mátyás, Sztruhala Sándor 4—4 K. — Csernyiczky István, Fekete Jenő, Hódy József, Knopfler Jónás, Oláh János, Radácsy György 3—3 K. — Debreczeny Bertalan, Fövenyessy Bertalan, Hlavathy Kálmán, Jirzik Gyula, Kötse István, Klein Abraham, Maliczky József, Pósa Péter, Szécsi Géza, Szepessy József, Tegze Mihály, Tóth Imre 2—2 K. — Berezik Nándorné, Gagyi Károly, Gyulay Károly, Kézi Károlyné, Halász Ferencz, dr. Szánthó Gyula, Tok Tivadar 1—1 K. — Steinfeld Jenő 50 fillér. — Fogadják érte e helyen is hálás köszönetünket. A rendezőség.

— Tavasz felé... Még csak néhány órával ezelőtt úgy kacérkodott a nagy égő, tüzes golyóbis ott fenn a nagy kétség között, mintha már egészen a bimbófakasztó évszakban volnánk benne. Pedig de messze vagyunk még attól. Olyan jó meleg volt a napsugár, jól esett érezni életet erejét. A szobákba besurrant sugár hamiskán játszott a porlepte tárgyakon. Hirtelen végig esuzott a szekrényen, majd amott a képen tündöklött az üvegtábla csillogó fényével. Künn az utcákon is meglátszott a melegebb időjárás hatása. Délelőtt megélné a korzó szép asszonyokkal, kicsi babákkal és takaros, csinos bonékkal. Sétáltak föl-le, örültek a természet lassankénti ébredésének. Egyszerre csak megváltozott az idő oly hirtelenül, oly váratlanul, hogy teljesen kiforgatott tavaszi hangulatunkból. Ma már ismét a tél felé tartunk. Tegnapelőtt óta hideg észak szél sivit végig a néptelen utcákon s ki-ki téli kabátjába göngyölve, felgyűrt gallérral siet lakására, hogy a fűtött kályha jótékony melegét élvezze. Valjon meddig tart még a hosszú időre jósolt hideg s mikor örülhetünk igazán a tavasznak?

— Öngyilkosság. Hihetetlennek hangzik, de szomorú valóság, hogy ma holnap az öngyilkossági esetek szaporodása tekintetében a nagy városokkal együtt haladunk. Az utóbbi hónapokban csaknem minden hétre esik egy öngyilkossági eset. Sűrű egymásutánban dobják el egyesek maguktól az életet. Ma is felakasztott embert találtak az erdőben. Hászara Mihály városi erdőőr, amint délután fél 1 órakor a Sátorhegyen járt, észrevette, hogy a Magashegy felé néző hegyoldalon az utól mintegy 100 lépésnyire, az erdő szélén egy vékony fagalyon egy férfi-alak függ. Fején nem volt kalap és testének előrészt teljesen ellepte a hó. Lába csaknem a földig ért. A felakasztott férfi ruházatáról ítélve az alsóbb osztályhoz tartozik. Az erdőőr nyomban jelentést tett az esetről a rendőrségnek, ahonnan Pilissy Béla rendőrralkapitány és dr. Stern Armin városi orvos ment ki a helyszínre. Eljárásuk után a férfi-hullát a köztemető halottas kamarájába szállították.

— A sertéstolvajok nyomában. Folyó hó 28-án éjjel Kovács József helybeli gyártelepi állomási vasuti őrhárom darab 100 korona értékű sertését ellopták. A károsult följelentése után a helybeli rendőrkapitányság azonnal megindította a nyomozást s a lopásról értesítette a közeli esendőrsparanesnokságokat is, aminek vétele után a királyhelmezi esendőrs is kereste a tolvajokat és megállapította, hogy a sertéseket egy Királyhelmezen átutazó, három szekérből álló kóbor egígy-ecapat lopta el, akiknek — mielőtt a esendőrs értesült volna az esetről — sikerült elmenekülniök. A nyomozó esendőrség azonban a sertés-tolvajok nyomában van.

— Tanárok és tanítók pótléka. Mint értesülünk, az 1904. évi I. t. cikkkel a m. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztérium alá tartozó tisztviselők, tanárok és tanítók részére biztosított személyi pótlékok rövid pár nap alatt az összes igényjogosultak számára ki fognak utalványoztatni, úgy, hogy e hó végéig minden igényjogosult fölveheti az őt illető pótlék-összeget.

— A miskolci II-ik tenyészbika-vásár. A Borsodvármegyei Gazdasági Egyesület által Miskolcban 1904. évi március hó 2-án tartandó II-ik tenyészbika-vásár igen élénknek ígérkezik, nagyszámu bika van eladásra bejelentve, s az érdeklődés a vásár sikerét már előre is biztosítja. Ezen vásárt úgy az eladó, mint a vásárló közönségnek figyelmébe ajánljuk.

— Baromfi-tolvaj. Plopkó Mihály folyó hó 21-én éjjel három tyukot lopott Forgács János helybeli lakos baromfi-ketrecéből. A rendőrség a tolvajt elfogta.

— A jegyzői tanfolyam megszüntetése. Mióta a jegyzői tanfolyamok életbe léptek, azóta évről-évre apad a diplomás jegyzők száma. Jelenleg például Biharvármegyéből mindössze nyole hallgató jelentkezett, pedig évenként husz-harminc jegyzőség jön a vármegyében üresedésbe. Pár év múlva előfog állani így az az eset, hogy nemesak a segédjegyzőkben szenvednek hiányt, hanem a jegyzőségek is betöltetlenül maradnak, ami nemesak a megyei, de főként az állami közigazgatás és törvénykezés menétét is nagyban hátráltatni fogja. A nagyváradi jegyzők kérik fogják, hogy a vármegye irjon fel a képviselőházhoz e rendszer megszüntetésére vagy pedig időközönként minden megyében tartsanak tanfolyamot. A feliratnak bizonyára meg lesz az eredménye, mert a jelenlegi kormányelnök külömben is ellensége a jegyzői tanfolyamoknak s már is tervbe vették annak megszüntetését.

— Nyilvános nyugta. Polgár Sámuelné urnő az izr. népkonyhának 10 koronát adományozott. Fogadja érte az egylet hálás köszönetét. Sátoraljaujhely, 1904. febr. 24. Haas Adolf pénztárnok, Widder Gyula al-elnök.

— Szabadságolt katonák nősülése. A jobbmódu családokból való katonák, ha hosszabb lefolyásu betegségbe esnek, hosszabb szabadságot kapnak s haza mennek. Gyakori eset az is, hogy fontos családi okokból egyik-másik katona pár hónapi szabadságot kap. Előfordul az is, hogy farsangi időben egyik-másik meg akar házasodni. Tudnivaló azonban, hogy az ilyen katonák még tényleges szolgálati kötelezettségben állanak, tehát nem nősülhetnek a polgári törvények szerint, hanem csakis a katonai hatóság engedélyével.

— A kir.-helmezi országos vásár. A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a királyhelmezi, március 31-ikére kitűzött országos vásár márczius 24-én tartassék meg.

— Oroszország és a magyar szülötermelés. Az oroszok eddig leginkább Franciaországból hozták a szülövesztőt, utjabban azonban az orosz kormány kizárólag tőlünk akarja szülöszükségletét fedezni. E célból ideküldte dr. Possniakoff Demeter megbízottját. A kiküldött kormányához intézett jelentésében egészen a magyar mintát ajánlja követésre.

— Bál tájékoztató. Február 27-én: A sátoraljaujhelyi izraelita nőegylet bálja a színházban.

Március 5-én: Az ev. reformátusok hangversenyyel egybekötött bálja a városi színházban.

— Dunky fivérek es. és kir. udvari fényképészek (vasárnap) febr. hó 28-án és (hétfőn) febr. 29-én a Juhász Jenő telkén lévő műtermőkben levételeket fognak eszközölni

— Gazdák, ha nagy terméshez akarnak jutni, Mauthner-féle magvakat vessenek. Idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, Mauthner Ödön es. és kir. udvari magkereskedése Budapest, Rottenbiller-utca 33, mindenkinek ingyen megküldi. A kitűnően tisztított, legnagyobb csiraképességgel bíró, fajtiszta magvak árai alacsonyak. Különösen fölemlitendők az impregnált takarmányrépamagvak és a legnemesebb gabnafélék dus választéka.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

Február végén...

febr. 25.

Még járnak az utcán a téli köpenybe
Még jól esik ülni a kályha előtt,
Elhozni tavaszt ime kékis a fecske
Hó nem fedi bár el a bérczi tetőt.
Mig ifju szivemben a lángsugáru nyár
Még érzi a test hejh! a nagy hideget.
Igen, de hűvös telünk langyba ve-
[gyül már
S kibujnak a földből langy verzetek.]

Elhull a virág, eliramlik az élet...
Ülj Muzsám no, ülj az ölembe ide...
Ki most a boádat kebeledre téved le
Holnapra teszed tán sifon fölibe.
Oh mondd, ha tavasz lehe száll te-
[reinkre
S hó nem fedi már el a ház födelet
Rábirhat-e akkor egy ifju szerelme
Hogy elhagyod érte az én ölemet.]

S ha eldobod akkor az özvegyi fátyolt
E versre sötét lobogóul akaszd,
Én eljövök érte a siri világból
Bár lenne tavasz hava, vagy ha havaz,
Letörteni véle könyüimet érted
Ki ihletéd mindig a verseimet
És a mikoron telünk végére ért le
Te daetyli dalra hívád hivedet.

— Krónikás. Versét fent adtuk; ön szö-
von versirónak születtét, de isten bocsássá
meg az ön büneit.

B. B. Varannó. Alispáni engedélyvel.

Kiadótulajdonos: Éhler Gyula.

